

Formanden: „Lap“ synes mig heller ikke at være noget parlamentarisk Udtryk for et Forslag, der foreligger her i Tinget.

Borgbjerg: Uroen og Bekymringen i Befolkningen vil fortsættes efter dette Møde som før dette, og jeg siger med endnu stærkere Kraft: Bekymringen og Uroen ude i Befolkningen over, at vi have en Krigsminister, der ikke er i Overensstemmelse med Demokratietis gamle Opfattelse af Militærvæsenet i Danmark, vil vokse, indtil den en Gang naar det, der ikke naas i Dag, nemlig at sprænge Venstre og vælte Krigsministeren. Det kunne ærede Medlemmer være ganske overbeviste om.

Det ærede Medlem for Ringsted sagde, at denne Regering er den eneste mulige, og første Gang den forlanger et Tillidsvotum efter en knap 3-aarig Regering, maa vi dog bevilge det. Jeg kommer for Resten til at tænke paa, at første Gang denne Regering forlanger et Tillidsvotum, er det af den Art, at man paa mange Møder maa forhandle om, hvorledes det skal være, og den ene Side maa vise stor Imødekommen mod den anden, for at de kunne blive enige om Tillidsvotummet til denne Regering første Gang, den forlanger det efter en knap 3-aarig Regering. Det er for Resten ogsaa betegnende for Situationen. Jeg erkender imidlertid fuldt ud, at denne Regering i dette Øjeblik er den eneste parlamentarisk mulige, det er rigtigt. Men Spørgsmaalet er: er ogsaa denne Krigsminister i Øjeblikket den eneste mulige? Thi hvis han er den eneste mulige, saa er der sket et af to. Efter alt, hvad der foreligger nu, og efter den betegnende og talende Tavshed, som Krigsministeren i Dag har udvist, er Krigsministeren en Tilhænger af Københavns Befæstning, en Ven af at fortsætte og udvikle dette Værk, og saa er der sket et af to. Enten har Krigsministeren, da han traadte ind i Regeringen, ikke aabent og klart erklæret sig derfor og er altsaa kommen ind i Ministeriet paa en Maade, som ikke synes at stemme med Løsenet om at kæmpe med aaben Pande. Eller ogsaa har Venstres Regering, da Krigsministeren traadte ind, vidst, hvad denne Krigsminister bar i sit Skjold, kendt hans militære Opfattelse. I saa Fald har Regeringen ved sin Tiltræden svigtet sin Fortid og sit Program, og saa er det intet Under, at det koster et saadant Arbejde, og at der maa vises saa stor Imødekom-

men fra den ene Side imod den anden, for at man, første Gang denne Regering stiller Krav om et Tillidsvotum, med Nød og neppe kan enes derom. Næste Gang tror jeg, at Enigheden brister.

Anders Nielsen: De mange Udtalelser, der ere faldne, siden jeg sidst havde Ordet, friste mig ikke til noget Gensvar, ikke i ringeste Maade for saa vidt de ere fremkomne fra de Herrer socialdemokratiske Repræsentanter. Jeg ønsker kun at sige en eneste Bemærkning, skønt det forekommer mig, at den Anledning, jeg har til at sige den, ikke burde have været givet, det er angaaende Spørgsmaalet om, hvorledes denne Dagsorden, som jeg her tillader mig at foreslaa, er bragt til Veje. Det forekommer mig, at det ligger lidt uden for disse Forhandlingers Ramme at komme ind paa at tale om, hvorvidt der har været afholdt flere private Møder om den eller ikke, hvorvidt der fra en enkelt Side er vist Imødekommen over for den anden eller ikke. Jeg skal sige Dem, mine Herrer, da nu Sagen er bragt frem, skønt jeg synes, at den ikke kommer disse Forhandlinger ved, at denne Dagsorden er behandlet og vedtagen i eet, tør jeg nok sige forholdsvis kort Partimøde — eet eneste! Den er affattet af Bestyrelsen, forelagt for Partiet, og der er ikke forandret en Tøddel deri i Partimødet, ikke en Tøddel. Der er ikke lagt an paa fra nogen Side at vise Imødekommen over for en anden Side. [Afbrydelse: Det er et Udtryk, der er blevet brugt]. Ja, det siger det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), men jeg tager Afstand derfra. Bestyrelsen, efter Samraad med hvilken Konseilspræsidenten søgte Forhandling med Finansudvalgene vedrørende de Foranstaltninger, hvorom der her er Tale, denne Bestyrelse, der altsaa, om man saa vil sige, har givet sin Tilslutning i første Linie, har affattet Udkastet til det foreliggende Forslag til en Dagsorden, og dette Udkast er, som sagt, vedtaget paa et eneste Møde. Jeg kan derfor ikke modtage nogen Tak og Paaskønnelse af det ærede Medlem for Ringsted for at have vist Imødekommen over for en vis Side. Jeg har ikke haft Opfattelsen af, at der her er gjort Indrømmelser over for nogen Side. Her er i Dagsordenen udtalt, hvad Bestyrelsen oprindelig opfordrede Partiet til, og som vi lykkeligvis kunne samles om i Partiet, nemlig, at Folketinget giver sin Tilslutning til de Foranstaltninger vedrørende Søforsvaret o. s. v., for hvilke der nu er gjort Rede, og vor Tillid til, at Re-